

РЕШЕНИЕ

№ 6303

гр. ..., 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

при участието на секретаря **РАЛИЦА Г. НАКОВА**
като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20221110100120 по описа за 2022 година

Производството е по реда на част III глава XXV, чл. 310 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от Б. ИВ. Н. срещу “...” ЕАД, с която при условията на обективно съединение са предявени иски с правна квалификация по чл.344, ал.1, т.1 и т. 3 вр. с чл. 225, ал. 1 КТ.

Ищецът твърди, че заемал длъжността „Специалист по физическа и професионална подготовка“ към Управление №2 на ответника с място на работа гр. ... по силата на безсрочно трудово правоотношение с източник Трудов договор №161/15.06.2020г. и допълнително споразумение към него. С Предизвестие ЛС № 633/28.09.2021г., получено на 06.10.2021г., работодателят го уведомил, че в 30-дневен срок трудовото му правоотношение ще бъде прекратено на основание чл. 326 вр. с чл. 328, ал. 1 т. 2 КТ поради съкращаване на щата, като едновременно с това му предложил да бъде преназначен на друга длъжност и го поканил да декларира обстоятелства, относими към закрилата му от уволнение. Твърди, че на 08.10.2021г. напомнил на работодателя, че е трудоустроен, като му предоставил и трудовата си книжка за надлежно оформяне. На 05.11.2021г. на ищеца била връчена заповед №ЛС (У)/05.11.2021г., с която трудовото му правоотношение било прекратено считано от 06.11.2021г. поради закриване на длъжността, която заемал, от щатното разписание на ответника. Твърди, че на 08.11.2021г. бил уведомен устно, че тази заповед е отменена от работодателя и следвало да се върне на работа на длъжността, заемана преди уволнението. Поддържа, че след отправена покана до работодателя на 22.11.2021г. получил в оригинал трудовата си книжка, в която било вписано и впоследствие заличено прекратяването на трудовото му правоотношение на основание отменената заповед, а след това било вписано уволнение на друго правно основание - по чл. 325, ал. 1 т. 2 КТ. Получил препис от втората заповед на 22.11.2021г. Твърди, че уволненията му и с двете заповеди за незаконни, като в тази връзка развива конкретни съображения, че предизвестието за прекратяване на трудовото му правоотношение поради съкращаване на щата е неоттегляемо и същото е произвело ефекта си с изтичането на срока му. Заповедта за уволнение в тази хипотеза имала декларативно действие, поради което отмяната ѝ не засягала правните последици на изтеклото предизвестие. Поддържа, че уволнението му на това основание е незаконно и

поради обстоятелството, че е трудоустроен и че работодателят му не се е снабдил с предварително разрешение от инспекцията по труда и положително становище от ТЕЛК. Наред с това поддържа, че не е налице реално съкращаване на щата, тъй като трудовите функции за длъжността „Специалист в служба по организация на охраната и режим“ били изцяло интегрирани в новата длъжност „Специалист в служба по организация на охраната и режим“. Твърди, че новото щатно разписание не било отменено по надлежния ред и че работодателят не изпълнил задължението си да извърши подбор. Поддържа, че уволнението му с втората заповед от 19.11.2021г. също е незаконно, тъй като трудовото му правоотношение вече било прекратено с изтичането на срока за предизвестие. Наред с това твърди, че не е бил надлежно уведомен за възстановяването му на работа и за последиците от неспазване на срока за явяване. Твърди, че за последният пълен отработен месец при ответника, а именно м. октомври 2021г. получил брутно трудово възнаграждение в размер на 2 297,80 лв., както и че след уволнението останал без работа за период от шест месеца. При така изложените фактически твърдения отправя искания към съда за отмяната на уволненията му, извършени със заповеди № ЛС (У) 706/05.11.2021г. и №ЛС (У) 707/19.11.2021г. като незаконни и за присъждане на обезщетение за времето от 05.11.2021г. до 05.05.2022г., през което е останал без работа поради незаконното му уволнение, в размер на 13 786,80 лв. Претендира разноски.

Ответникът оспорва предявените иски като недопустими и неоснователни с конкретни твърдения, че след законосъобразно проведена процедура по съкращаване на щата и поради ограниченото време не успял да изпълни фактическия състав по чл. 333 КТ, което го мотивирало да оттегли предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение с Б. ИВ. Н. на основание чл. 328, ал. 1 т. 2 КТ. Твърди, че изявлението за оттегляне на предизвестие било връчено на ищеца при отказ на 29.10.2021г., но не произвело действие, тъй като работникът не дал съгласието си за това. Ето защо след изтичане срока на предизвестие издал първо заповед, с която констатира прекратяването на трудовото правоотношение с ищеца на основание чл. 328, ал. 1 т. 2 КТ, а след това с нарочна заповед я отменил. Твърди, че заповедта за отмяна на уволнителната заповед била връчена на ищеца при отказ. Отново при отказ на 08.11.2021г. връчил на ищеца и съобщение за възстановяването му на работа, като в указания му срок за това ищецът не се явил в предприятието, което мотивирало ответника да издаде друга заповед за уволнение с правно основание по чл. 328, ал. 1 т. 2 КТ. Твърди, че действал добросъвестно и неколкократно предоставял възможност на ищеца да продължи да работи по заеманата от него длъжност. Оспорва иска по чл. 344, ал. 1 т. 3 вр. с чл. 225 КТ само по основание със съображението, че уволнението на ищеца било законно. Иска производството по делото да бъде прекратено, а при условията на евентуалност – предявените иски да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото относими доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, приема за установено следното **от фактическа страна**:

Не е спорно между страните и от представените писмени доказателства съдът приема за установено, че между тях е съществувало трудово правоотношение с източник трудов договор №161/15.06.2000г., по силата на което ищецът Б. ИВ. Н. е заемал при ответника „...“ ЕАД длъжността „Специалист по физическа и професионална подготовка“ с място на работа в гр. ... и получено брутно трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец в размер на 2 297,80 лв.

С експертно решение №1306 от 14.03.02г. на ищеца е призната 72 % трайно намалена работоспособност с водеща диагноза „Травматична ампутация на ръката“.

Видно от Предизвестие ЛС № 633/28.09.2021г., връчено на 06.10.2021г. със същото ответникът е предизвестил ищеца, че след изтичане на 30-дневен срок трудовото му правоотношение ще бъде прекратено на основание чл. 326 вр. с чл. 328, ал. 1 т. 2 КТ поради

съкращаване в щата. В предизвестието се съдържа и покана към служителя да заеме новосъздадена длъжност „Специалист в Служба по охрана и режим“.

На същата дата ищецът е получил и покана от ответника на основание чл. 333, ал. 1 т. 3 КТ да предостави информация за наличието на основание за закрила от уволнение.

В тази връзка с писмо от 08.10.2021г. ищецът е уведомил ответника, че е трудоустроен.

С представеното по делото съобщение, връчено на ищец при отказ на 29.10.2021г., удостоверява с подписа на двама свидетели, Б. ИВ. Н. е уведомен, че работодателят му оттегля даденото предизвестие ЛС № 633/28.09.2021г.

Видно от Заповед № ЛС (У) 706/05.11.2021г. на Изпълнителния директор на „...“ ЕАД със същата, считано от 06.11.2021г. е прекратено трудовото правоотношение с ищеца на основание чл. 328, ал. 1 т. 2 КТ. Заповедта е оформена като получена лично от ищеца на 05.11.2021г. в 12,30ч.

На същата дата в 12,50 ч. като връчена при отказ, удостоверява с подписите на двама свидетели, е оформена и Заповед № ЛС 702 на Изпълнителния директор на „...“ ЕАД, с която е разпоредена отмяната на Заповед № ЛС (У) 706/05.11.2021г. за прекратяване на трудовото правоотношение с Б. ИВ. Н. като незаконосъобразна, считано от 06.11.2021г., като едновременно с това на основание чл. 345, ал. 1 КТ ищецът е възстановен на заеманата от него преди уволнението му длъжност. В текста на заповедта е посочено, че работникът следва да се яви на работа в двуседмичен срок от получаване на съобщението за възстановяване на работа.

Видно от съобщението за възстановяване на работа / на л. 72 от делото/ със същото ищецът е уведомен, че в двуседмичен срок от получаването му предвид отмяната на заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение и на основание чл. 345, ал. 1 КТ може да заеме длъжността на която е възстановен в двуседмичен срок. Посочено е, че ако не се яви на възстановената работа в указания срок трудовото му правоотношение ще бъде прекратено без предизвестие. Съобщението е оформено като връчено на Б.Н. на 08.11.2021г. в 12 ч. при отказ, удостоверява с подписите на двама свидетели.

С покана за доброволно изпълнение с вх. № 95/17.11.2021г. Б.Н. е поискал от изпълнителния директор на ответното дружество незабавно да оформи и да организира връщането на трудовата му книжка с оглед на прекратяването на трудовото правоотношение между страните.

Видно от представения приемо-предавателен протокол на 22.11.2021г. в сградата на административния адрес на управление на ответника е извършено фактическо предаване на трудовата книжка на ищеца.

От същата дата като връчена при отказ, удостоверява с подписа на двама свидетели, по делото е представена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение между страните на основание чл. 325, ал. 1 т. 2 КТ, считано от 23.11.2021г.

От разпита на свидетеля Ж. Х. Ж.- служител на ответното дружество, съдът приема за установено по делото, че Б.Н. се е запознал със съдържанието на съобщението за оттегляне на предизвестието за прекратяване на трудовото му правоотношение, заповедта за отмяна на заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение поради съкращаване в щата и съобщението за възстановяването му на работа, при което е мотивирал отказа си да ги получи с обяснението, че се счита за уволнен поради съкращаването в щата и че е „приключил“ с този работодател. Свидетелят заявява, че след като на 22.11.2021г. ищецът е получил оформената си трудова книжка отново е отказал да получи заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение поради неявяване на работа в двуседмичен срок от съобщението със същото съображение - че вече е уволнен. Свидетелят споделя, че при връчването на книгата Б.Н. е споделил учудването си от това

как в един и същи ден е уволнен и след това е възстановен на работа и е казал, че ще трябва да му се платят „едни средства“, но трудовата му книжка му трябвала спешно, защото искал да започне работа при друг работодател.

От разпита на свидетеля Д. С. Т. – служител на ответника, съдът приема за установено, че същият е възприел непосредствено отказа на ищеца да получи книжката във връзка с прекратяването на трудовото му правоотношение.

От разпита на свидетеля П. С. К. – ръководител на отдел „Човешки ресурси“ при ответното дружество съдът приема за установено, че в проведени телефонни разговори по повод прекратяването на трудовото правоотношение с ищеца и възстановяването му на работа същият е коментирал, че за него това са глупости, че не желае да заема каквато и да е длъжност и да се занимава повече с тази „фирма“ и че иска да приключи отношенията си с нея. Свидетелката заявява, че е разяснила на ищеца последиците от неявяването му на работа в двуседмичния срок от получаване на съобщението за възстановяването му.

След внимателен анализ и отчитайки евентуалната им заинтересованост от изхода на делото с оглед на трудовото им правоотношение с ответното дружество, съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели като еднопосочни, логични, последователни и кореспондиращи както помежду си, така и със събраните писмени доказателства. Свидетелите безпротиворечиво възпроизвеждат съществените за делото обстоятелства – запознаването на ищеца със съдържанието на съобщенията за оттегляне на предизвестieto и заповедта за възстановяването му на работа, негативната му оценка по отношение на тези книжа, намерила конкретно отражение и в отказа му да ги получи, както и отсъствието на намерение у Бойко Недялков да продължи да работи при този работодател. Противоречията, на които акцентира процесуалният представител на ищеца, не касаят съществени за правилното разрешаване на повдигнатия пред съда правен спор обстоятелства и намират обяснение в изминалия период от време от възприемането за събитията, които се възпроизвеждат, и особеностите на човешката памет. Не може да бъде възприета тезата, че с разпита на свидетел след огласяване на протокола от предходното открито съдебно заседание по делото е допуснато нарушение на чл. 171, ал. 1 ГПК. Цитираната разпоредба е само една допълнителна гаранция за достоверност на показанията на свидетелите, които се разпитват в едно и също заседание. Същата не въвежда забрана за събиране на гласни доказателства в две поредни заседания, а интерпретирането ѝ в този смисъл изхожда от презюмирана недобросъвестност на свидетелите. Ето защо съдът намира, че следва да ползва събраните гласни доказателства при установяване фактическата обстановка по делото.

Останалите събрани доказателства съдът не обсъжда като недопустими.

Въз основа на така приетото от фактическа страна съдът достига до следните правни изводи:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ относно уволнението със заповед № ЛС (У) 706/05.11.2021г.:

Производството по делото е процесуално недопустимо и подлежи на прекратяване в частта по така предявения иск поради липсата на правен интерес. За да достигне до този извод съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 344, ал. 2 КТ работодателят може и по свой почин да отмени издадената от него заповед за уволнение. Законодателят е предвидил краен срок за извършване на това действие до датата на предявяване на иск от уволнения работник или служител пред съда за защита срещу незаконно уволнение. Ако работодателят е отменил заповедта след предявяването на този иск компетентен да се произнесе по законността на уволнението е

само съдът - по аргумент за противното на чл. 344, ал. 2 КТ. Разглежданият случай, обаче, не е такъв. Заповедта за уволнението на ищеца е постановена и му е връчена на 05.11.2021 г. На същата дата работодателят по свой почин е издал и е свел до знанието на работника нова заповед, с която отменил уволнението му. Безспорно е по делото, че исковата молба е подадена след датата на издаване на заповедта, с която работодателят сам е отменил уволнението на ищеца. В тази хипотеза съдът не е компетентен да разгледа спора. Еднозначно в теорията, а и в практиката на ВКС, се приема, че за приложението на чл. 344, ал. 2 КТ е достатъчно работникът да е уведомен за съдържанието на изявлението на работодателя, с което се оттегля предходно волеизявление за прекратяване на трудово правоотношение. Фактическо връчване на писмен или електронен документ, обективизиращ това волеизявление, не е необходимо, този факт е без значение за добросъвестността на работника/служителя. От момента на получаване на съобщението, което съдържа уведомление за оттеглянето на уволнителното волеизявление на работодателя, за работника/служителя няма правен интерес да оспорва това уволнение пред съд. От значение е дали работодателят действително е направил такова волеизявление преди внасяне на исковата молба в съда и дали работникът е получил съобщение за него. Съгласно приетото в Определение № 790 от 16.11.2020 г. на ВКС по гр. д. № 2467/2020 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Д. С. по отношение на съобщението, с което това оттегляне се довежда до знанието на работника, не могат да се поставят никакви изисквания за форма. То може да се установява с всички доказателствени средства и не е задължително да бъде обективирано в подписан документ, писмен или електронен. По делото от писмените и гласните доказателства се установява, че ищецът е бил уведомен за отмяната на заповедта за уволнението му на 05.11.2021г. Нещо повече, в исковата молба се съдържа признание, че на 08.11.2021г. същият е знаел за отмяната на уволнението му.

С отмяната на уволнението работодателят признава същото за незаконно и възстановява работника на работа. Следователно в случая липсва правен интерес за работника от търсене на съдебна защита. Не е нужно правораздавателният орган да отменя заповед, която вече е отменена от работодателя и да възстановява работника на заеманата преди уволнението длъжност, след като същият е имал възможност да се яви на работното си място /чл. 345, ал. 1 КТ/. Цитираната от процесуалния представител на ищеца съдебна практика и аргументите за неоттегляемост са приложими към едностранното изявление на работодателя за оттегляне на предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, но не и към заповедта за уволнение, която без значение действието ѝ (декларативно или конститутивно) подлежи на отмяна от работодателя по силата на изричната разпоребда на закона (чл. 344 ал. 2 КТ).

Ето защо съдът намира, че производството по делото в тази му част подлежи на прекратяване като процесуално недопустимо.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ по отношение на уволнението със заповед № ЛС (У) 707/19.11.2021г.:

Съгласно чл. 345, ал. 1 КТ при възстановяване на работника или служителя на предишната му работа от работодателя или от съда същият може да я заеме, ако в двуседмичен срок от получаване на съобщението за възстановяване се яви на работа, освен ако този срок не бъде спазен поради уважителни причини. На основание чл. 325, ал. 1 т. 2 КТ при неспазване на този срок за работодателя възниква правото да прекрати едностранно трудовото правоотношение с неявилia се на работа работник без да дължи предизвестие.

Съгласно приетото в Тълкувателно решение от 02.12.2021г. по т.д. №3/2019г. на ОСГК двуседмичният срок за явяване на работа по чл. 345, ал. 1 КТ започва да тече само от получаването от страна на работника или служителя на нарочно съобщение за възстановяване на работа, изпратено от разгледали делото първоинстанционен съд. Ако не е

получено съобщение срокът започва да тече от деня, в който с явяването си в предприятието или по друг начин работникът или служителът изяви пред работодателя желанието си да се върне на работата, на която е възстановен.

По делото от приложеното съобщение /на л. 72 от делото/ и признанието на ищеца, направено с исковата молба, съдът приема за установено, че от 08.11.2021г. за Б. ИВ. Н. е започнал да тече двуседмичният срок за явяването му на работа, като същият е изтекъл на 22.11.2021г.

Със заповед № ЛС (у) №707 от 19.11.2021г. трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на основание чл. 325, ал. 1 т. 2 КТ, считано от 23.11.2021г.

С доклада по делото, приет без възражения от страните, съдът е указал на ищеца, че не сочи доказателства за явяването му при ответника с готовност да престира работна сила по трудовото. Напротив, от приетите писмени доказателства и събраните гласни такива се установява, че Б. ИВ. Н. е демонстрирал нежеланието си да работи при ответното дружество, в т.ч. отправяйки покана за оформяне на трудовото му правоотношение като прекратено в същия период. Ето защо съдът намира, че без правно значение в случая е обстоятелството, че към момента на издаване на уволнителната заповед двуседмичният срок по чл. 345, ал. 1 КТ не е бил изтекъл. По арг. от чл. 8 КТ и доколкото по делото не се твърди и не се установява, че ищецът се е явил в рамките срока по чл. 345 ал. 1 КТ, демонстрирайки желание и готовност да престира работна сила при ответника съдът намира, че фактическият състав на чл. 325, ал. 1 т. 2 КТ е изпълнен, поради което и с оглед спазването на формалните изисквания за издаване на уволнителната заповед, че предявеният иск е неоснователен и подлежи на отхвърляне.

По иска с правно основание по чл. 344, ал. 1 т. 3 вр. с чл. 225 КТ

Тъй като уважаването на иска е предпоставено от основателност на исковите по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, то и искът за заплащане на обезщетение за оставане без работа също е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на делото ищецът няма право на разноски.

Ответникът има право на съдебно-деловодни разноски, а разходът за гориво на процесуалния му представител не попада в тази категория, поради което съдът намира, че същият не му се следва от ищеца.

По аргумент от разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК останалите сторени по делото разноски следва да останат за сметка на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА като процесуално недопустимо производството по делото в частта по предявения от Б. ИВ. Н. с ЕГН ***** с постоянен адрес /адрес/ срещу "...“ ЕАД с ЕИК 130195436 със седалище и адрес на управление гр. ... , производствена площадка ,,...“ представлявано от изпълнителния директор Д. Д. иск с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението му със заповед № ЛС (У) 706/05.11.2021г.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. ИВ. Н. с ЕГН ***** с постоянен адрес /адрес/

срещу“...“ ЕАД с ЕИК 130195436 със седалище и адрес на управление гр. ..., производствена площадка „...“ представлявано от изпълнителния директор Д. Д. и с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението му, извършено със заповед № ЛС (У) 707/19.11.2021г., и с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата в размер на 13 786,80 лв. представляваща обезщетение за оставане без работа за периода от 05.11.2021 г. до 05.05.2022г..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____